

HISTORIA

„Hubal” na fotografiach

W 100. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości wydany został album poświęcony majorowi Henrykowi Dobrzańskiemu.

MAREK KOZUBAL

„Hubal. Henryk Dobrzański 1897–1940” autorstwa Andrzeja Dyszyńskiego oraz wnuka majora Henryka Sobierajskiego to fotobiografia przedstawiająca jego życie oraz rolę, jaką odegrał w historii Polski. Składa się z pięciu rozdziałów: młodość, rodzina, sportowiec, żołnierz, śmierć.

– Fotobiografia, zdjęcia, rysunki lepiej przemawiają do odbiorcy – uważa prof. Witold Modzelewski. – O ludziach, których nie ma, lepiej opowiadać przedmiotami – dodaje Henryk Sobierajski. Andrzej Dyszyński jest przekonany, że „ciągle jest zapotrzebowanie na opisywanie losów Hubala”.

Modzelewski informuje, że powołana została kapituła Krzyża im. mjr. Henryka Dobrzańskiego „Hubala”. Na odznaczeniu znajduje się łacińska sentencja „usque ad

finem” (być wiernym do końca). Pierwszy krzyż otrzymał prof. Witold Kieźuń, drugi został przyznany pośmiertnie Irenie Szewińskiej.

Dobrzański już w szkole włączył się w działalność polskich Drużyn Strzeleckich. Gdy wybuchła I wojna światowa, wstąpił do Legionów Polskich. Służbę pełnił w II Brygadzie Legionów w 2. Pułku Ułanów.

Brał udział w wojnie polsko-ukraińskiej o Lwów i w wojnie polsko-bolszewickiej. Po wojnie służył w szeregach 2. Pułku Szwoleżerów Rokitniańskich. Był medalistą wielu zawodów jeździeckich.

Podczas wojny obronnej 1939 r. skierował się w stronę Gór Świętokrzyskich z grupą około 50 żołnierzy. Utworzył jeden z pierwszych oddziałów partyzanckich, który – wspierany przez miejscową ludność – prowadził walkę z Niemcami. 30 kwietnia 1940 r. Dobrzański zginął w potyczce z żołnierzami niemieckimi w okolicach Opoczna. Niemcy zmasakrowali jego ciało i pogrzebali w nieznanym miejscu. /©©